

NOG EENS: KINKHOESTBEHANDELING.

Het komt mij gewenscht voor, te waarschuwen tegen een letterlijk volgen van de voorschriften van collega BENSTZ bij de kinkhoestbehandeling. Waar zij schrijft, dat „gunstig werkten:

a. Bromoform — volgens het voorschrift van MARFAN — gemiddeld 5 maal daags 1 theelepel.

b. enz.”

moet men wel tot de slotsom komen, dat MARFAN 5 theelepels bromoform per dag geeft, oftewel 28 maal de maximaal-dosis. Nog heroïscher lijkt collega BENSTZ, waar zij broom wil geven „tot 1 gram daags in oplossing aan zuigelingen, de oudere 1—2.5 gram”.

Vermoedelijk wordt in het eerste geval bedoeld, dat men 5 theelepels geve van een emulsie, zooals MARFAN die samenstelde, en gelieve men het tweede geval zóó op te vatten, dat niet 1—2.5 gram broom, maar brometum kalicum worde gegeven.

Ik maak van deze gelegenheid gaarne gebruik, om met collega KROVELD te getuigen, dat de sir. thymi comp. dikwijls goede diensten bewijst, en wel in het bijzonder dáár, waar de catarrhale verschijnselen op den voorgrond treden; bovendien is het één van de weinige middelen, die gaarne door de kinderen genomen worden.

Amsterdam, 17 Januari 1916.

H. PRINSEN GEERLIGS.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz.

Haventoezicht in 1914.

Verschenen is het verslag over het haventoezicht, door de directie van den arbeid uitgeoefend in 1914. Onze redactie mocht van den directeur-generaal van den Arbeid, den heer H. A. VAN IJSSELSTEYN, een exemplaar van dit verslag ontvangen, ter bespreking in ons blad, waarvoor wij hier gaarne onzen dank betuigen. Uit den aard der zaak is niet alles uit dit verslag voor onze lezers van belang. Ik zal mij derhalve bepalen tot datgene, wat hun belang kan inboezemen, n.l. de mededeelingen over ongevallen en over hygiënische toestanden in het havenbedrijf.

Nog steeds laat het verleenen van eerste hulp bij ongelukken in de Rotterdamsche haven te wenschen over. Een verzoek, tot den burgemeester gericht, om aan elk in lading of lossing liggend schip van gemeentewege een pakje te verschaffen met verschillende snelverbanden, dat na een ongeval weder zou worden aangevuld, werd geweigerd, hoewel dit toch een uiterst geringe uitgave voor de gemeente zou uitmaken. Het eenige, dat de gemeente deed, was een aanlegsteiger maken in de nabijheid van het groote ziekenhuis, zoodat de gewonden over een korteren afstand over straat behoeven vervoerd te worden. Een particuliere scheepvaart-maatschappij richtte op haar terrein een gebouwtje in voor verbandkamer. Er werden vijf cursussen in eerste hulp voor bootwerkers gegeven en één herhalingscursus; de eerste bestonden uit 12 lessen, de laatste uit 8 lessen. Omtrent de geoeffendheid der 74 opgekomen leerlingen luidde het oordeel der geneesheeren: 26 goed, 16 voldoende, één nauwelijks voldoende, 23 onvoldoende en 8 niet te beoordeelen.

In Amsterdam viel over de eerste hulp minder te klagen; de inrichting der eerste-hulp-verleening onderging geen wijziging. Een enkele maal werd geklaagd over het te laat verschijnen van een rijwielbrancard of automobiel-ziekenwagen, maar steeds bleek dan, dat oponthoud bij de vele spoorwegovergangen de oorzaak was. Van de